

Anem sobrats d'anàlisi sobre el procés

written by David Folch | 16 de setembre de 2016

Ara que el procés a la independència sembla que passi o realment passa per uns moments de dubtes, o directament de marxa enrere, comencem a estar bombardejats per tot tipus d'anàlisis sobre el perquè d'aquest refredament. Anem dels que de sobte baixen de la figuera, com si estiguessin sorpresos, fins als del "ja t'ho deia jo" que els darrers anys han estat callats com a morts. O fins als més cínicos, "que ja ho sabien o s'ho veien venir" però per amor a la unitat o qualsevol figura que apel·li a la llagrimeta, van contribuir a engreixar els que es revelen com a únics culpables de l'estancament: els determinats partits polítics i els seus representants que ostenten en aquests moments el poder.

La sobreabundància i inici de saturació d'anàlisi però, no va acompanyada de l'explicitació de la solució més òbvia i efectiva per fer front al bucle on estem instal·lats. I per no caure en una altra anàlisi buida l'escric ara mateix: si els polítics fallen, canviem-los. Val la pena repetir-ho: **si els polítics fallen, canviem-los per altres polítics d'altres partits**. Perquè si ens queixem i maleïm la feblesa dels polítics i després tornem a votar els mateixos...quin missatge estem enviant? Els estem donant la nostra benedicció. Tornaran a fer el mateix una i una altra vegada. I si caiem en l'altra actitud tòxica, la de defugir la política, blasmant-la tota, per reclamar "empènyer" els polítics, "forçar-los a", en nom del "poble", aleshores no farem res més que cronificar el problema, ja que en les noves eleccions de torn, haurem de tornar a decidir entre el menys dolent i el dolent, avalant altre cop aquells que ens fallen.

Comença a ser una necessitat imperiosa que cadascú com a ciutadà, davant d'una anàlisi més o menys graciosa, profunda o

emocional, exigeixi que l'articulista proposi una solució, la seva, tant se val. I és un símptoma de societat democràtica madura, la participació de cadascú en la política del país, ja sigui jutjant els polítics pel que fan (en lloc del què diuen) i canviant-los quan no compleixin. O també, participant directament en la creació o manteniment d'altres opcions que permetin l'alternança entre els que, ai las, erren sempre, i els que encara tenen el benefici del dubte. Hem de reflexionar sobre el que ja deia Einstein, si fa no fa, així:

si fas el de sempre, tindràs el de sempre

A partir d'ara, en tot article que vindrà, cerqueu, si us plau, el binomi **anàlisi + solució**.